

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Roman Plămădeală în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Șalamov Andrei XXX, născut la XXX,
domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 01.04.2019 pînă la 10.06.2019;

Instanța de apel de la 27.06.2019 pînă la 19.11.2019;

Instanța de recurs de la 21.01.2020 pînă la 20.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 iunie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul Șalamov Andrei a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie suma de 92 500 lei.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Șalamov Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale s-a respins.

2. Prin sentința nominalizată s-a reținut următoarele: Șalamov Andrei, având scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin amenințarea cu răspândirea unor știri defăimătoare, începând cu luna februarie 2019, până la data de 12.03.2019, aflându-se preponderent în apartamentul cu nr. X, situat pe str. XXX din mun. Chișinău, prin intermediul site-ului www.odnoklassniki.ru și ale altor aplicații de mesagerie online, folosind telefoanele mobile de generație SMART, în care erau introduse cartelele SIM cu nr. XXX, a solicitat de la partea vătămată Domke Elvira Vladimir, suma de 600 euro, care conform cursului stabilit de BNM constituie echivalent a 11 643,72 lei, amenințând-o cu răspândirea imaginilor defăimătoare și anume publicarea anumitor poze ce o puteau compromite, pe site-uri de socializare.

Astfel, la 04.03.2019, în urma amenințărilor efectuate, numitul Șalamov Andrei a primit de la partea vătămată Domke Elvira, suma de 50 euro, care conform cursului stabilit de BNM constituie echivalent a 976,23 lei, la filiala băncii comerciale „Moldindconbank” S.A., situată în mun. Chișinău, str. Tudor Vladimirescu, nr. 12/4.

3. Fără a contesta vinovăția, avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Șalamov Andrei a depus apel, prin care a solicitat casarea sentinței, cu

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Șalamov Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3), lit. e) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare și în temeiul art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un anumită perioadă de probațiune.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat că, inculpatul a recunoscut integral vina, ceea ce în conformitate cu art. 76 alin. (1), lit. e), f) Cod penal constituie circumstanță atenuantă, iar pedeapsa aplicată în opinia apelantului este una mult prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, a fost respins, ca nefondat apelul apărătorului Plămădeală Roman în numele inculpatului Șalamov Andrei cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art. 16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Șalamov Andrei, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, a recunoscut vina și a manifestat căința sinceră. Circumstanțe atenuate și agravante, în privința inculpatului nu s-a reținut, însă ținând cont de caracteristica negativă a inculpatului Șalamov Andrei, de faptul că anterior a mai fost atras la răspundere penală, instanța de apel a considerat corectă concluzia de aplicare de către instanța de fond a pedepsei închisorii pe un termen de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînșchis, cu amendă în mărime de 1850 unități convenționale, ce constituie suma de 92500 lei.

Astfel, inculpatul Șalamov Andrei, anterior a mai comis multiple infracțiuni, dânsul, la momentul săvârșirii infracțiunii imputate avea antecedente penale nestinse, fiind în același rând condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare (f. d. 187-190, vol. I): ultima dată prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 iulie 2014, Șalamov Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani și 5 luni închisoare, fără amendă (f. d. 192-197, vol. I), ceea ce denotă faptul că dânsul n-a stat pe cale corectării și reeducării, n-a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra patrimoniului, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii nu v-a duce la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui or, dânsul anterior, comițând infracțiuni și fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, iarăși și iarăși, a comis infracțiuni similare.

În prezenta speță, inculpatul a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa inculpatului a fost redusă cu o treime de la limita de

pedeapsă prevăzută de lege, considerându-se inclusiv și de către instanța de fond, că aceasta este o pedeapsă echitabilă.

Totodată, în argumentarea apelului declarat apelantul a considerat oportun de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate.

Astfel instanța de fond a stabilit pedeapsa sub nivelul minim al pedepsei închisorii, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Instanța de apel a menționat că în cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

De aceea, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului Șalamov Andrei este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Roman Plămădeală în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea

temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul semnaleză drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând motivele indicate în textul recursului care se aseamănă cu motivele invocate în cererea de apel, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui Șalamov Andrei, s-a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu izolare de societate, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală.

Toate aceste împrejurări a cauzei, just au determinat instanța de fond la numirea lui Șalamov Andrei a pedepsei cu închisoare în limita sancțiunii normei penale

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către apărător nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Roman Plămădeală în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Șalamov Andrei XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan